

HISTORIE

ILLUSTRERET
VIDENSKAB

Den store nordiske
VIKINGEDYST

Hvilke vikinger var de modigste,
de stærkeste i troen og de
bedste skibsbyggere?

Se vinderen
side 45

Nr. 9/2018
78,95 kr.

HISTORIE præsenterer:

DEN STORE NORDISKE

VIKINGE

NORGE: Landet bestod i begyndelsen af vikingetiden af en række små, uafhængige konger. Først i 872 blev kongedømmerne **forenet under én hersker:** Harald Hårfager. Hans sejr fik en række modstandere til at udvandre til Island, Færøerne og øerne nord for Skotland.

VI HAVDE IKKE HORN I HJELMEN, MEN ET HORN I SIDEN PÅ NORGE OG SVERIGE!

DANMARK: Danske vikingekonger herskede i perioder over store dele af nabolandene Norge og Sverige. Med sine ca. 500.000 indbyggere var Danmark det folkerigeste af de nordiske lande og fik tidligt en stærk kongemagt. Det viser fx byggeriet af Dannevirke i 600-tallet.

SHUTTERSTOCK & HISTORIE

DYST

Hvem havde de barskeste vikinger – Norge, Sverige eller Danmark? For at få svar på dét spørgsmål er HISTORIE dykket ned i krønikerne og har vurderet de arkæologiske fund. Den store nordiske vikingedyst udkæmpes i 15 discipliner – og til slut kårer vi den samlede vinder.

AF BJØRN BOJESEN

SVERIGE: Bestod af mindre kongedømmer, først under **Erik Sejrsæl** i 970 fik store dele af landet den samme regent. Svenskerne vendte primært blikket mod øst, da Danmark og Norge spærrede for ekspansion mod vest.

DE 15 DISCIPLINER

BARSKESTE KRIGERE

MODIGSTE SØMÆND

STØRSTE EROBRERE

BEDSTE NAVNE

MÆGTIGSTE KONGE

DYGTIGSTE
BÅDEBYGGERE

SNEDIGSTE AFPRESSERE

STÆRKEST I TROEN

MEST EVENTYRLYSTNE

DYGTIGSTE
HANDELSFOLK

STØRSTE BYGHERRERE

MEST BEREJSTE

STØRSTE LANDSFÆDRE

MEST MODEBEVIDSTE

BEDSTE RUNERISTERE

Svensken rejste flest runesten

70

220

2.500

ROBERTO FORTUNA, NATIONALMUSEET & BENGT OLOF ÅRADSSON

LÆNGSTE TEKST: Svenskerne rejste 10 gange flere runesten end Norge og Danmark. Rökstenen nær den svenske sø Vättern bærer med sine **760 runer** den længste tekst.

BEDSTE RUNERISTERE

GIGANTEN: Det er en ringe trøst, men den største runesten er dansk – **Den Store Jellingsten** på 10 tons og 2,43 m.

Ingen overgik de danske ringborge

Vikingerne byggede i træ og sjældent stort, men enkelte konger beviste, at Nordens barske krigere også var dygtige ingeniører.

Omkring år 980 lod den danske konge, Harald Blåtand, en række borge opføre. Ingeniørmæssigt overgik de såkaldte ringborge alt andet i vikingernes verden.

Indtil nu har arkæologerne fundet fire ringborge i Danmark samt muligvis en femte i den skånske by Trelleborg, som dengang var dansk.

Ringborgene bestod af en høj tørvevold med pallsader på toppen og to veje, som delte fæstningens indre i fire lige store kvarterer.

Borgene lå nær havet, så forsyninger og flere krigere let kunne nå frem, og de mange kongetro tropper bag pallsaderne sikrede Blåtand kontrollen over et stort opland.

Norges største bygningsværk er Oseberg-gravhøjen, som var 6 m høj og 44 m i diameter, mens Sverige kan prale af bl.a. det formentligt 25 x 22 m store Odinstempel i Uppsala, en borg ved handelsbyen Birka og en 30 m lang vikingehal fundet ved Alvastra kloster.

De danske ringborge var forskellige af størrelse: Fra 120 til 240 meter i diameter.

Krigerne boede i langhuse bag de tykke volde.

Brolagte veje inddelte borgenes indre i **fire lige store dele** og førte hen til borgens porte.

Volden var af tørv **forstærket med svært egetømmer** og overst et brystværn af svære stolper.

STØRSTE BYGHERRER

Nordmændene fandt på de bedste navne

Erik og Harald var særdeles udbredte navne i vikingetiden og gjorde det svært at skelne den ene Erik Haraldsson og Harald Eriksson fra den anden.

Derfor gav vikingerne hinanden fantasifulde, rosende eller fornærmende øgenavne. Inden for denne disciplin nåede ingen nordmændene til uldsokkerne.

Dansk fantasi rakte kun til navne som Harald Blåtand og Svend Tveskæg (Svend med det todelte skæg), mens svenskerne i det mindste kunne mønstre en Bjørn Jernside og en Sigurd Orm-i-Øje.

Nordmændene var anderledes kreative og vinder klart guld med navne som Thorfinn Skalleflækker (på oldnordisk: Þorfinnr hausakljúfr), Erik Bløddøke og Øystein Fjert (Øystein Prut).

Hr. Fjert hed Halfdansson, indtil en krønikeskriver skrev foragteligt om ham i værket Íslendingabók.

BEDSTE NAVNE

HUTLIHUT!

Knarren var vikingernes rundbugede fragtskib.

MODIGSTE SØMÆND

Med sit store sejl kunne knarren skyde en fart på op til 13 knob.

I lastrummet midtskibs var der god plads til heste, køer og grise.

Afsted med konen og koen

Knarren var bygget til langfart. I den runde bug kunne vikinger med udlængsel laste kvæg, proviant og hele familien.

Længde: 15-16 meter
Bredde: 4-5 meter

I vindstille vejr blev 2-4 årer sat i vandet.

Norske vikinger trodsede Atlantens oprørte vande

Skibe er mere end noget andet symbolet på vikingetiden. Nordens banebrydende fartøjer sejlede dem ud i verden for at handle, plyndre og bosætte sig. Det krævede stærke nerver og en urokkelig tro på egne evner at krydse åbent hav, og norske vikinger viste det største mod.

Mens andre vikinger sneg sig langs kysten, stak norske vikinger tværs hen over Nordatlanten – et af verdens farligste farvande. Koloniseringen af Færøerne, Island og Grønland var ikke for bangebukse, da nordmændene måtte sejle i dagevis uden at se land. Undervejs blev de kastet rundt af meterhøje bølger og ramt af iskold regn. I stormvejr måtte masten lægges, for at skibet ikke kæntrede.

I vindstille vejr kunne vikingernes krigsskibe, langskibene, drives frem med årer, men koloniseringen af de nordatlantiske øer foregik i skibstypen knarner – rundbugede sejskibe, der var tunge og så sparsomt be-

mandede, at de var vanskelige at ro. Nordmændene sejlede også længere nord på end deres skandinaviske konkurrenter og måtte kæmpe med kolde arktiske nætter. Kun en teldug og skindsoveposen værnede dem mod vind og vejr. Vi letter af respekt på vikingehjelmene og sender guldet til Norge.

Danskerne klamrede sig til kysten

Svenskerne havde det betydeligt lettere, da de sejlede mod øst langs Finlands kyst og op ad de russiske floder. Her var den største forhindring, at floderne frøs til is om vinteren, så flåden måtte vente på tøbrud. Andre steder blev vikingeskibene slæbt

fleere km over land for at komme over til en flod, som førte længere sydpå.

Selvom danskerne også trodsede Atlantens bølger, eksempelvis ud for Irland, valgte søfolkene fra det sydligste vikingerige som regel de trygge ruter langs Europas kyster. Når der hele tiden var land i sigte, var det svært at fare vild, og vikingerne kunne hurtigt gå i land for at skaffe forsyninger.

Danskerne bedrev også flodsejlad, men i modsætning til svenskerne foretog de kun mindre smutture ind ad vesteuropæiske floder. Det krævede dog et vist mod at besejle Biscayen – bugten mellem Frankrig og Spaniens nordkyst, hvor Atlanten raser.

Beboelseskvarteret lå længst væk fra havnen.

Hedeby's gader var brolagt med planker, så besøgende slap for at vade rundt i mudder.

Mod søsiden værnede en lang palisade byen mod angreb. Alle skibe måtte passere to høje tårne, hvorfra vagterne kunne beskyde pirater og fjendtlige vikinger.

De købte ind på anløbsbroen, så alt fra trælle til tyske sværd og franske vine var lette at slæbe ombord på køberens skib.

Handelsskibe lagde til ved lange anløbsbroer, som arkæologer har fundet stolperne af.

Hedeby's stramme byplan

Gaderne lå i lange, rette linjer, der inddelte byen i små parceller. På hver parcel boede en købmand eller håndværker. Gaderne førte hen til hovedgaden, der forbanded de to byporte.

Areal: 24 hektar
Indbyggere: 2.000

Danskerne dominerede handlen i Skandinavien

Vikingerne var ikke kun krigere, men også dygtige handelsfolk. Mange af deres rejser gik ud på at bytte rav og pelsværk for Sydens sølv, guld og luksusvarer. Størrelsen på Nordens handelspladser giver et fingerpeg om, hvem der var vikingetidens dygtigste handelsfolk.

Den arabiske købmand Ibrahim ibn Ahmed at-Tartuschi rejste til Norden i ca. 950 og omtaler i sin dagbog vikingernes største handelscentrum:

“Sliasviq er en meget stor by for enden af verdenshavet”.

Omtalte Sliasviq ligger nær nutidens nordtyske by Slesvig, men var i det meste af vikingetiden dansk og kendt som Hedeby.

Et areal på 24 hektar (33 fodboldbaner) og op mod 2.000 indbyggere gjorde Hedeby til Nordens absolut største handelsplads.

Byen lå i bunden af fjorden Slien, og her har arkæologerne gjort over 340.000 fund fra vikingetiden – alt fra kostbare smykker til kamme og brætspil.

Efter alt at dømme var byen et multietnisk samfund med både skandinaviske, frisiske, saksiske, frankiske og slaviske købmænd,

og deres virke tiltrak handlende fra hele den kendte verden. Hedeby sikrer Danmark en kæmpe stor guldmedalje i disciplin nr. fem.

Birka og Kaupang haltede langt efter

Den svenske handelsby Birka på øen Björkö i søen Mälaren er ofte blevet sammenlignet med Hedeby. Også Birka blev grundlagt omkring år 800, havde en dygtig og produktiv håndværkerbefolkning og lå beskyttet bag en vold med palisader på toppen.

Mange af de eksotiske luksusvarer, som svenske vikinger havde hentet hjem via deres rejser ned ad de russiske floder, endte i Birka. Det trækker fx op i den samlede vurdering, at vikingegrave ved Birka bl.a. rummede kinesisk silke, der vidner om vidt forgrenede handelsforbindelser. Men med et areal på sølle 6 hektar og

en befolkning på blot 700 indbyggere var byen væsentligt mindre end sin danske konkurrent. Kaupang ved Oslofjorden var de norske vikingers vigtigste handelsby. Navnet betyder blot markedsplads, men udgravninger tyder på, at det 5,4 hektar store mødested for handlende var en rigtig by med en fastboende befolkning.

Ifølge en rig købmand ved navn Ottar blev byen ofte brugt som et stop på den lange rejse mellem hans hjemegn i Nord-norge og danske Hedeby.

**DYGTIGSTE
HANDELSMÆND**

Knud den Stores Nordsøimperium

- 1016:** England erobres.
- 1019:** Arver Danmark, da broren, Harald, dør.
- 1027:** Knud rejser til Rom og overværer kejser Konrad 2.s kroning.
- 1028:** Norge erobres.
- 1031:** Knud tvinger tre skotske konger til at betale tribut.
- 1035:** Knud dør i England.

Den danske trone blev først Knuds efter tre års ventetid.

Knud erobrede Norge ved at besejre Olav den Hellige.

England var et af Europas rigeste lande i vikingetiden.

Vikingernes mægtigste hersker var dansk

Knud den Store skabte et imperium uden sidestykke i vikingetiden. Han var blot en forvokset teenager, da han som tronarving efter Svend Tveskæg blev sat i spidsen for en stor ledingsflåde i 1015.

Vikingerne erobrede England, og Knud blev konge over det nye land. Med tiden føjede han dele af Skotland, Norge og Danmark til sit Nordsøimperium. Knud blev så stor en magtfaktor, at Det Tysk-Romerske Rige i 1027 inviterede ham til Rom, da en ny kejser skulle krones.

Det vidner om Knuds position, at kejser Konrad 2. ved samme lejlighed lod sin søn trolove med Knuds

datter. Norge var plaget af interne kampe om kongetitlen, så først i 1042 opstod kortvarigt et Stornorge, da kong Magnus den Gode også blev konge af Danmark.

Svenske udvandrere skabte sig et stortrige i øst, men de blev gradvist mindre og mindre svenske. Hjemme i Sverige herskede svage konger.

MÆGTIGSTE KONGE

KNUD? JAG HAR ALDRIG HØRT TALAS OM KILLEN!

Svenskerne var stærkest i asatroen

Mens kristendommen vandt frem i Danmark og Norge, holdt svenskerne stædigt fast i vikingernes asatro.

Svenskerne opførte ifølge præsten Adam af Bremen Nordens mest imponerende gudetempel i byen Uppsala. Templet var "bygget helt af guld" og indeholdt træfigurer af de tre guder Thor, Odin og Frej, skrev Adam. Her dyrkede svenske vikinger asatroen helt frem til 1087, da deres kristne konge, Inge den Ældre, brændte templet ned. Danskerne overgav sig allerede i 900-tallet til

Kors afløste torshammere

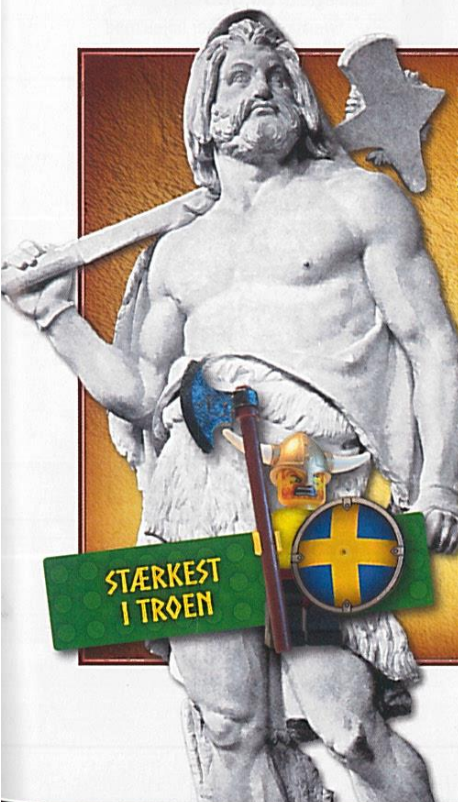
På en stormandsgård i Nordjylland fandt arkæologerne en støbeform, der både kunne fremstille symbolet på asatro, torshammeren, og kristne kors. Støbeformen er fra sidste halvdel af 900-tallet og viser, at troen vaklede blandt de danske vikinger.

kristendommen, og selvom flere fortsatte med at dyrke de nordiske guder i smug, trækker det ned i asatrokonkurrencen. Nordmæn-

dene holdt ud lidt længere – til 1018, hvor Olav den Hellige på brutal vis tvangskristnede hovedparten af sine undersåtter.

STÆRKEST I TROEN

BARSKESTE KRIGERE

Vikingerne satte en ære i at kæmpe frygtløst.

Øksesvingende kæmpe holdt en hel hær tilbage

Norge løber med guldmedaljen, for historiebøgerne afslører, at den barskeste beretning fra slagmarken er norsk.

Den 25. september 1066 stoppede en norsk viking hele Englands hær på broen over floden Derwent. Han var med i den norske konge Harald Hårderådes hær, som blev overrumplet af englænderne under slaget ved Stamford Bridge.

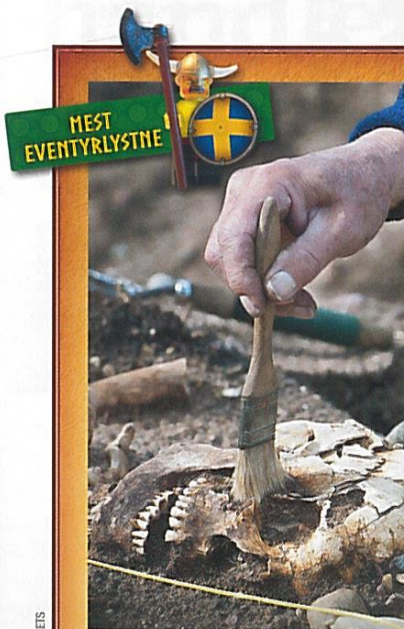
Da Hårderådes krigere flygtede tilbage over broen, forsvarede én modig mand, hvis navn ikke er blevet overleveret til eftertiden, retræten og huggede 40 fjender ned med sin langskaftede økse. Imens fik Hårderådes krigere tid til at danne skjoldmur på engen langs floden. Først da en englænder kom ind under broen

og jog sit spyd op gennem en sprække mellem plankerne, blev den øksesvingende kæmpe dræbt. Men da havde han overgået alle andre.

Danmarks bedste bud er Hastein, der lod som om han var død, og blev båret ind i den italienske by Luna. Her ville han lade sig kristent begrave, men midt under sin egen dødsmesse genopstod Hastein, dræbte sine fjender og indtog byen.

Sveriges bedste bud er Styrbjørn Sveakæmpe. Under slaget på Fyrisvallarna blev han omringet, men nægtede at overgive sig, hvorefter fjenderne huggede ham ned.

OSPREY PUBLISHING

MEST EVENTYRLYSTNE

Svenskerne drog først ud på togt

Et helt århundrede før danskere og nordmænd gav sig til at hærge De Britiske Øer, var svenskerne allerede i gang med at udforske landene i den østlige Østersø. Historiens første vikinger er dermed svenske, og det sikrer Sverige guldet i disciplinen mest eventyrlystne.

Vikingegrave i Estland og Letland vidner om, at togterne allerede kan være begyndt omkring år 650. 100 år senere fik 41 vikinger en brutal død på en estisk ø – deres kranier og knogler bar mærker efter hug og stik. Da kampen var overstået, fik de faldne krigere en ægte vikingebegravelse: sammen med våben og deres hunde blev de stedt til hvile i to skibe.

Vikingerne i krigergraven på øen Saaremaa er endnu ikke identificeret, men forskerne regner med, at de er svenske.

På den estiske ø Saaremaa har arkæologerne fundet 41 vikinger, der blev begravet omkring år 750.

VALDO KRUISER/JOHN FEETS

Kg sølv

30.000

25.000

20.000

15.000

10.000

5.000

0

Danskerne var iskolde afpressere

Ingen mestrede vikinge-disciplinen pengeafpresning bedre end danskerne, der gav England så mange dummebøder, at de ligefrem fik et navn: Danegæld.

Kong Knud den Store af Danmark slog alle rekorder, da han i år 1018 malkede englænderne for historiens største danegæld: **30.000 kg sølv.**

Svenskerne må her nøjes med andenpladsen, da de i 907 kun fik 12.000 kg sølv ud af at belejre Konstantinopel, hovedstaden i Det Østromerske Rige. Og Norges senere konge, Olav Trygvason, blev spist af med 3.300 kg sølv efter slaget ved Maldon i England i 991.

SNEDIGSTE AFPRESSERE

Afpresning var højt skattet blandt vikinger. Det gav sølv, uden at krigere mistede livet.

Svensk kæmpe-rige i øst

Vikingerne drog ikke kun ud for at plyndre, men også for at erobre lande, som de kunne tvinge til at betale tribut eller kolonisere. Alle tre vikingenationer herskede over fremmede folkeslag, men svenskerne var lidt skrapere til det end de andre.

Svenske vikinger sejlede ned ad Østeuropas floder og underlagde sig gradvist et rige, der på sit største strakte sig fra Den Finske Bugt til Sorte-havet. Dermed var svenskerne de skandinaver, der i vikingetiden kontrollerede det største område.

Tidligt i 800-tallet grundlagde svenske vikinger byen Holmgård, nu Novgorod, som en udpost i deres handel med skind og østeuropæiske slaver. De udvandrede svenskere blev kaldet rus, og i 860'erne blev Holmgård under den legendariske kong Rurik hovedstad for rus'ernes land – det første Rusland.

Tyve år senere flyttede svenskerne kongssædet til byen Kijev, hvorfra vikingerne blandt andet drog på togter mod Det Østro-

merske riges mægtige hovedstad, Konstantinopel. Kæmpe-riget i øst sikrer svenskerne guldmedaljen i disciplinen største erobrere.

Norge og Danmark haltede langt efter
Danske vikinger hærgede i 911 Frankeriget og fik byen Rouen i Normandiet mod at indstille plyndringerne. Normandiet var dog både beboet af norske og danske vikinger og svær at give et enkelt land æren for.

England må derfor siges at være danske vikingers vigtigste erobring. I 880'erne tvang de Englands kong Alfred til at underskrive en ydmygende fred og give dem et kæmpeområde kaldet Danelagen. Godt 130 år senere erobrede danske Svend Tveskæg hele England. Målt på km² kan hverken Svends rige eller hans endnu mægtigere søn Knuds rige

dog hamle op med svenskernes enorme imperium i øst.

Norge hænger også langt efter trods erobringen af Island, dele af Irland, det nordlige Skotland og en række småøer i Nordatlanten.

Vikingerne drog ud for at plyndre, men også for at erobre land, som de kunne bosætte sig i.

- Svenske erobringer
- Norske erobringer
- Danske erobringer

Island blev primært befolket af norske vikinger på flugt fra undertrykkelse i deres hjemland.

Kijevriget har historikere kaldt de svenske vikingers enorme rige. Hovedstaden lå nemlig i ukrainske Kijev.

Det rige England, som det så ud, da danske vikinger ejede Danelagen. Også Skåne, Halland og Blekinge var danske i vikingetiden.

Normandiet blev givet til danske og norske krigere, så de kunne forhindre andre vikinger i at angribe Paris.

STØRSTE EROBRERE

Langt togt førte svenskere til Asien

På Grønland har arkæologer fundet et halvt vikingekompas, der blev brugt ved sejlsads i åbent hav.

THE ROYAL SOCIETY

Skandinaviske mænd måtte "fara i viking" for at vinde hæder og skaffe sig rigdomme, ellers havde de ringe chancer for at blive gift med en kvinde af fornem familie. Mange rejste væk i nogle uger under sommerens plyndringstogter, andre var væk i årevis og gik efter guld i at rejse langt.

Både plyndringstogter og handelsrejser kunne trække ud i vikingetiden. Nogle var væk i flere år.

I år 1041 havde svenske vikingers før så indbringende handelsforbindelser til Østeuropa og Sortehavet været afbrudt i mere end 100 år. Svenske Ingvar den Vidfærne forsøgte at genåbne ruterne, og hans færd kendes bl.a. fra adskillige runeinskriptioner i Midsverige. På Gripsholmstenen står:

"Tola lod rejse stenen efter sin søn Harald, Ingvars broder. De drog som mænd fjernt efter guld, og østpå gav de ørnen føde. De døde sydpå i Serkland".

Serkland var vikingernes navn på Abbasidekalifatet – det muslimske rige, som bredte sig over store dele af Mellemøsten. At give "ørnen føde" betød, at Ingvar var i kamp, og fjendens lig lå tilbage på slagmarken som føde for rovfugle.

Efter alt at dømme sejlede Ingvars skibe via Østersøen, Volgafloden og Sortehavet for at nå frem til Kaukasus, hvor Serkland begyndte. Ingvar og de fleste andre delta-

gere forsvandt et ukendt sted i Centralasien – ifølge "Ingvar den Vidfærnes saga" vendte blot et af ekspeditionens skibe hjem til Sverige i 1042 og kunne berette om vikingetidens længste togt på over 4.700 km.

Grønland gav Norge sølv

Norges mest berjeste viking var formentlig Erik den Røde, som først sejlede til Island og senere videre til Grønland – en rejse på knap 4.000 km. Hans søn Leif den Lykkelige nåede helt til Amerika, men hans rejse fra Grønland til Newfoundland er kortere end Ingvars færd.

Den mest berjeste danske viking hed Hastein. Han plyndrede byen Luna i Norditalien efter at have sejlet hele vejen ned langs Frankerrikets kyst og ind gennem Gibraltarstrædet. Nogle historikere mener sågar, at Hastein sejlede hele Middelhavet rundt, men ingen kilder kan bekræfte teorien.

Hele 24 runesten i Uppland omtaler krigere, som døde under Ingvars rejse til Serkland.

Birka

Novgorod

Kijev

3.000 vikinger deltog ifølge en georgisk krønike i slaget ved Sasireti i 1041. Det kan have været Ingvar og hans mænd.

Konstantinopel

Barda

Gorgan

Ingvar døde på rejsen, men nåede muligvis helt til Gorgan i nutidens Iran.

MEST BEREJSTE

Vikinger fremstillede kamme af rensdyrgevir. Tænderne sad så tæt sammen, at de kunne kæmme luseæg ud.

Danske vikinger sminkede sig

Vikingerne var yderst forfængelige og gik op i mode og hygiejne. En guldmedalje i disciplinen mest modebevidste viking ville derfor blive betragtet som en stor hæder blandt Nordens barske krigere.

Den arabiske købmand at-Tartuschi besøgte Hedeby i ca. år 950. I Danmarks handelscentrum så han mænd og kvinder med øjensminke, "som fik dem til at se yngre ud".

Ud over pænt tøj og et bad hver lørdag var danskerne også modeskabende med en ny frisur: Nakkehåret blev skrabet bort med ragekniv, mens pandehåret fik lov at falde helt ned i øjnene. Og

damerne kunne lide danskeres look. Ifølge John af Wallingfords krønike faldt skønjomfruer overalt i England pladask for de velplejede vikinger. Også nordmænd og

svenskere badede ofte og gik i pænt tøj, men ifølge et andet arabisk øjenvidne snød svenskerne næse i vandfadet, før næste viking vaskede sig i det – og det trækker ned.

Danskerne byggede de største vikingeskibe

36,5
Roskilde 6 er med sine godt 36 m det længste vikingeskib, arkæologerne nogensinde har fundet. Krigsskibet havde sejl og 78 mand ved årene.

23,2
Gokstadskibet var et 23,2 m langt fartøj, som blev lagt i en norsk kongegrav omkring år 890.

16,0
Åskekærskibet er et lille handelsfartøj af knarr-typen og det eneste skib fra vikingetiden, som er fundet på svensk jord.

LÆS MERE OM VIKINGERNES BEDRIFTER

- Else Roesdahl: *Vikingerne verden – vikingerne hjemme og ude*, Gyldendal, 2012
- Angus Konstam: *Historical Atlas of the Viking World*, Mercury Books London, 2005.

OG VINDEREN ER:

Danmarks vikinger løber med syv guldmedaljer og beviser, at de er en tand sejere end rivalerne.

En tæt kamp mellem jævnbyrdige modstandere, sådan må HISTORIES store nordiske vikingedyst karakteriseres. Med risiko for at blive beskyldt for såvel matchfixing som partiskhed lægger vi hovedet på blokken og udråber uden at rødme vores egne forfædre til Nordens barskeste vikinger. Sejren er så meget desto sødere, fordi modstanderne var værdige, ædle og gav os kamp til stregen.

3

1

2

MEDALJEØVERSIGT

3 GULDMEALJER TIL NORGE

7 GULDMEALJER TIL DANMARK

5 GULDMEALJER TIL SVERIGE